

[Per Federspiel.]

dér, hvor man har sin familie, man har sit liv, og det er dér, man ønsker sit eget lokale samfund indrettet, sådan at det passer med éns livsførelse. Det vil vanskeligt kunne ske, hvis man laver denne mastodontkommune, der vil forstyrre balancen i hele det østjyske område. Der vil ikke være den selvstændighed, der vil ikke være den originalitet, der har været i de mange kommuner omkring Århus, der hver har sit fysiognomi og hver sit ansigt, noget, som det er værdifuldt at bevare.

Jeg havde derfor ønsket, at man havde fundet frem til et andet af de forslag, der har været behandlet, nemlig forslaget om en deling af området i måske 3 eller 4 kommuner, der udmærket vil kunne arbejde sammen, som der jo har været et samarbejde i Århusområdet gennem mange år. Det havde været naturligt at tage et nordligt område omkring Vejby-Risskov kommune, et vestligt område og den sydvestlige kommune, som der jo har været peget på fra mange sider. Det har man imidlertid ikke gjort, og jeg beklager, at jeg derfor ikke kan medvirke til dette lovforslags gennemførelse. Jeg må anse det for forkeret, at man skaber dette meget store bysamfund.

Bortset fra de grunde, der er nævnt fra mange andre talere, vil jeg nævne dette, at et af tidens største problemer jo er trafikproblemet. Det, man kan opnå ved en deling i en række kommuner, er at få netop de centre, som der har været talt om, de såkaldte B-centre, i det nordlige område, i det vestlige område, i Brabrand-Årslev og i det sydvestlige område. Derved vil man kunne sprede trafikken, man vil ikke få den koncentration inde omkring Århus bykerne. Jeg er ikke sikker på, at netop den trafik-konglomeration, som man oplever, ikke er en af de væsentligste årsager til, at så mange mennesker får dårlige nerver. Hvis man her kunne sprede butikscentrene, sprede håndværksområderne, sprede de industrielle virksomheder, som det jo allerede er sket, og skabe selvstændige bysamfund, så tror jeg, man ville skabe betydelig større tilfredshed. Det er jo nemlig til syvende og sidst en konflikt mellem det enkelte menneskes velfærd og et byråds interesser individet, det drejer sig om.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg vil gerne gøre nogle enkelte bemærkninger til de mange interessante indlæg, der har været om denne sag. Jeg føler trang til — det har tidligere været sagt her fra talerstolen — at erindre om, at baggrunden for det lovforslag, der forligger her, er en af folketingets vedtagne lov, og dér står der, at det, man skal stræbe efter, er ét bysamfund, én kommune. Det kan man selvfølgelig lægge forskelligt i. De, der stemte for loven, har måske haft en anden opfattelse af det, end jeg havde, da jeg stemte for det. Men jeg kom på denne baggrund ind i administrationen af det og har måttet gennemføre det omkring landets købstæder, hvor det er gået relativt godt, synes jeg selv i hvert fald; når tingene har været bragt til afslutning, føler jeg i hvert fald ikke, at der har været stor uro og katastrofестemning de steder, hvor man har lagt kommuner sammen.

Altså ét bysamfund, én kommune, det har været det udgangspunkt, som ikke jeg har valgt, men som folketinget har givet mig, og derfor måtte jeg jo, hver gang jeg skulle disponere og træffe en afgørelse, undersøge, om jeg nu var i overensstemmelse med den lovgivning, der skulle lægges til grund. Derfor er jeg altså i dag kommet med et lovforslag. Loven siger, at sagerne skulle undersøges, og det er de blevet. Enighed har ikke kunne opnås; derfor fik jeg fra kommunalreformkommissionen et fyldigt materiale, og ud af det materiale skulle jeg så skabe et lovforslag og fremsætte det i folketinget.

Jeg har selvfølgelig med meget stor interesse hørt alle udtalelserne, men når jeg skal fremsætte lovforslag, må det jo til syvende og sidst være min opfattelse, der er rådende. Jeg skal kun fremlægge et forslag, som folketinget så må behandle og finde ud af, om det for det første opfylder lovens bogstav og for det andet løser de praktiske opgaver ude omkring. Det er da klart, at lovforslaget ikke har anden karakter end ethvert andet lovforslag, som behandles her i folketinget, igennem et udvalgsarbejde, og hvor folketinget senere, som vi for nylig har set det på kommunale områder, tager ansvaret i sin hånd og stemmer om, hvorledes det skal bygges op.